

escola

nº 49 - març 2009

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT "LES LLEDONIER"

Som
coope-
rativa!

SUMARI

Notícies de l'escola	4
Dimoniada 2010. I ja fa 5 anys!	14
Els meus records a Sant Alfons... Quins anys!	
Catalina Carme Cruellas Julià	16
Sa Tanqueta: L'Hortet Escolar	19
Les TAC	
Pep Buades Matamalas	20
Educació Infantil:	
Experimentam	24
D'excursió a ES PALMER	26
Arriben les vacances de Pasqua	28
Educació Primària:	
El terratrèmol d'Haití (1r)	29
Estacions de tren (2n A)	31
La secretària de l'escola (2n B)	33
Neu, neu, neu i més (3r A)	34
Els huskies (3r B)	35
Taller de llengua (4t)	36
Poemes (4t)	37
A llegir se n'aprèn llegint (5è)	40
Construïm joguines (6è)	42
Educació Secundària:	
Fumar mata (1r)	44
Acrosport (Tots els cursos)	45
El viatge a Núria (1r)	46
Contes màgics (2n)	48
Bulímia (3r)	49
Enamorar-se (4t)	50
Dept. Atenció a la diversitat	
Estudiar bé és un aprenentatge	52
Magisderies	
Maria Antònia Vaquer	56
Blocaires: Gerard Gellivín	
Amb una flor a la solapa	58
Arxiu fotogràfic	60
Cicle d'actes 15 anys de Cooperativa	62

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT
ES LLEDONER

EDITORIAL

*El cooperativisme
és el punt d'equilibri entre el capitalisme
desprietat i el socialisme aixafant.*

Joaquín Lorente. Publicista.

Enguany fa quinze anys que *Es Lledoner* es va constituir com a una cooperativa d'ensenyament. Si bé el sistema d'empresa no és desconegut en àmbits socials molt importants, potser a Felanitx la seva associació a l'ensenyament va sorprendre a molts. Des d'aquell primer moment, hem assumit irremeiablement la tasca de fer de profetes en la nostra terra, una terra on hi ha mesclades les bones fruites i les males herbes.

Quinze anys ensenyen els secrets de la paciència, ensenyen a posar-se dempeus quan el camí es torça i ensenyen que allò més important de tots els projectes són les persones.

Hem tocat a les portes del futur amb els artells convençuts i hem sentit sovint l'alè de l'abisme, de la incertesa, molt propers a la pell. Però cada declivi dels dies l'hem transformat en un gra més d'esperança, en un passa feta, en un territori de satisfacció conquerit. Sense presses.

*Quan l'ombra del lledoner / s'allargui
com un miracle, que diu el poema, seguirem en essència des de les seves arrels tocats per la il·lusió de treure endavant la nostra escola, les nostres idees, tot cuidant les persones... Seguirem adscrit al vigor i la flexibilitat de les seves branques que ens permetran, malgrat les ventades, mantenir-nos fermes. I estam segurs que els temps que s'atansen hauran de festejar la nostra soca, les seves ombres allargades com a amatents aliats inevitables.*

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"

Direcció: Antoni Vicens Massot

Coordinació: Jerònima Muñoz Pomar

Disseny i maquetació: Jaume Obrador Vaquer, Mª Antonia Vaquer Maimó

Assessoria lingüística: Antoni Maimó Oliver, Margalida Nicolau

Col·laboren: tots els professors i alumnes del col·legi

Impressió: Impremta LLOPIS

QUINZE ANYS COOPERATIVA

Fa quinze anys que *Es Lledoner* es va constituir com a cooperativa d'ensenyament. Per celebrar aquest esdeveniment tan important, durant aquest curs escolar els socis hem organitzat un cicle d'activitats culturals molt diverses que pretenen implicar tota la comunitat educativa i convidar-hi tot aquell que vulgui participar per gaudir-ne.

Les primeres activitats que s'han duit a terme són la presentació de l'opuscle *Història recent de Felanitx*, de Mn. Pere Xamena, un *Cafè per la llengua*, encapçalat per l'Obra Cultural Balear i la inauguració de l'exposició *L'escola de la memòria*.

PRESENTACIÓ DE L'OPUSCLE HISTÒRIA RECENT DE FELANITX, DE MN. PERE XAMENA.

Ningú ja no dubta que mossèn Pere Xamena no necessita cap mena de presentació perquè com a historiador és més que reconegut a la vila. En aquesta ocasió, el passat dia 28 de gener presentà a la sala d'actes del col·legi Sant Alfons l'opuscle *Història recent de Felanitx (1920-1950)*, editat per la cooperativa d'ensenyament *Es Lledoner*, la presentació del qual fou a cura de Miquel Riera i Nadal, ex mestre de l'entitat i amic de l'escriptor.

L'autor d'aquesta obreta aborda la realitat social, cultural, política i econòmica de la vila de Felanitx durant un període que va dels anys 1920 fins 1950. A través del seu estil directe, clar, mesurat i amb l'objectivitat que el caracteritza, fa una revisió dels esdeveniments que ha pogut documentar. Els presenta repartits en cinc apartats o sota cinc títols que coincideixen amb èpoques polítiques molt diferents i molt convulses. Són aquestes: *Els anys anteriors a la dictadura de Primo de Rivera*, *La dictadura de Primo de Rivera*, *Final de la dictadura-La república*, *La guerra Civil i La postguerra i el règim del General Franco*. Cada un d'aquest diferents apartats presenta les dades que ha recollit l'autor seguint un eix cronològic consecutiu que arriba fins a l'any 1950.

Es tracta, sens dubte, d'un estudi molt interessant que treu a la llum dades molt significatives de la història de Felanitx.

CAFÈ PER LA LLENGUA

Juntament amb l'Obra Cultural Balear, dia 24 de febrer de 2010, els socis i simpatitzants de la cooperativa foren convidats a fer *Un cafè per la llengua*. La trobada es va celebrar a la sala d'esbarjo de l'edifici de Secundària i hi participaren gairebé cinquanta persones. L'Obra Cultural Balear va posar en marxa aquesta campanya de participació ciutadana en favor de la Llengua Catalana durant l'any 2009 amb la intenció de parlar, sense prejudicis, de les qüestions

que preocupen als ciutadans entorn de la llengua.

El cafè o la xerrada es va desenvolupar d'una manera molt distesa: a partir de la intervenció inaugural del president de l'entitat, el senyor Jaume Mateu i Martí, es va encetar una conversa al voltant de la qual es plantejaren qüestions referents a l'ús de la llengua catalana en diferents contextos socials, educatius i laborals i les principals dificultats que es detecten quant a la seva acceptació.

La xocolata calenta (que en realitat substituï amb molt d'encert el cafè) i l'ensaïmada acabada d'enfornar posaren un punt final dolç a la vetllada.

Si voleu més informació sobre l'OCB podeu consultar les pàgines www.cafellengua.cat i www.ocb.cat.

INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ L'ESCOLA DE LA MEMÒRIA.

L'exposició *L'escola de la memòria* és un altre dels esdeveniments inclosos en aquest cicle d'actes culturals que ha organitzat la cooperativa en aquest marc de celebració dels quinze anys. Va ésser inaugurada dia 19 de març a la Casa de Cul-

tura de Felanitx. El muntatge va anar a cura de l'Arxiu i Museu de l'Educació de les Illes Balears de la Direcció General de Formació Professional i Aprenentatge Permanent de la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern. Assistiren a la presentació, a més de nombroses persones, dos dels membres de l'equip de l'Arxiu i Museu de l'Educació, la senyora Esperança Ramis de Planolit i el senyor Antoni Aulí Ginard. Romandrà oberta fins dia 5 d'abril.

NOUS EQUIPAMENTS INFORMÀTICS

Durant aquest segon trimestre s'han produït uns canvis importants a l'aula d'informàtica de l'edifici de primària: la cooperativa ha canviat els vells monitors dels ordinadors per uns pantalles TFT que fan molt més agradable la tasca i conviden a l'estudi. S'ha comprat una nova impressora perquè els nins i nines puguin treure les seves feines.

També és notícia que l'associació de pares i mares del col·legi Sant Alfons ha regalat un ordinador personal de sobretaula i una pantalla per posar a la sala de mestres, també de l'edifici de primària. A poc a poc ens anam renovant!

FORMACIÓ DEL PROFESSORAT

Les mestres Isabel Mesquida, Caterina Obrador, Roser Soley i Lluïcia Pasqual han assistit al curs de formació titulat *L'accés a les TIC per als NESE*, impartit al CEP de Manacor. La durada d'aquest curs ha estat de deu hores presencials i el seu contingut s'ha centrat principalment en conèixer el maquinari i el programari que faciliten l'accés de les TIC a qualsevol usuari i mostrar quins recursos es poden trobar a les xarxes de la informació per a l'alumnat amb NESE. Ha estat impartit per Joaquim Fonoll, assessor tècnic docent al departament d'educació de la Generalitat.

S'AIXECÀ EL TELÓ!

Just abans d'encetar de ple les vacances de Nadal, els alumnes del *Taller de teatre des Lledoner* es fermaren ben fort les sabates i pujaren damunt l'escenari de l'auditori municipal per celebrar la fi del trimestre i demostrar-nos el seu talent i el treball que portaven fet fins aleshores. Dirigits per Josuè Guash, els alumnes de tercer i quart de primària representaren esquetxos i coreografies de creació pròpia i els de secundària *Hotel Pa Pa Pa Xiuaua*. Els alumnes de cinquè i sisè, dirigits per Xisco Olivares, ens delectaren amb diferents esquetxos que ells mateixos varen inventat. Esperam amb impaciència les properes representacions!

XERRADES DIDÀCTIQUES A LES CLASSES D'ESO

Dintre del pla d'estudis de secundària, es contemplen diferents activitats que vénen a complementar la formació acadèmica dels alumnes i que sovint guarden relació amb alguns continguts de les àrees o amb aspectes culturals o socials que incideixen directament en la seva educació.

Durant aquest trimestre, s'han fet les següents activitats per cursos: per al curs de quart de secundària, s'ha duit a terme un taller organitzat per l'Escola de SIDA de Balears amb el títol *Prevenció del VIH. Iniciatives als instituts*. Aquest taller pretén informar sobre la prevenció de la transmissió de MTS, d'infeccions per VIH i evitar embarassos no desitjats entre joves.

Pel que fa al tercer curs, s'ha desenvolupat un *Taller d'habilitats socials* i un sobre sexualitat, ambdós organitzats pel Consell de Mallorca.

Pel que fa al *Taller d'habilitats socials*, el seu objectiu principal és identificar els diferents estils amb què cada persona dona solució a determinades situacions socials, per tal d'analitzar els seus aspectes positius i les possibles mancances. A partir dels diferents contextos de l'aula, es plantegen situacions en les quals es treballen habilitats socials com respectar els torns de paraula, negociar, acceptar diferències d'opinions, parlar amb públic, etc.

L'altre taller treballa el camp de l'educació sexual i pretén donar una correcta i adequada informació i reconduir falsos mites i creences, fomentar el diàleg i les preguntes, treballar les actituds, les inquietuds, etc, entre els aspectes més

destacats.

Quant a les activitats conjuntes, s'ha duit a terme per al segon cicle d'ESO i PQPI un programa d'educació vial titulat *Jo també anava en moto* amb l'objectiu de sensibilitzar els joves de les greus conseqüències que pot tenir un accident de trànsit, especialment com a conductors de moto o d'altres vehicles. El protagonista d'aquest programa és el músic Víctor Uris, que conta com a 16 anys patí un accident de moto que li ocasionà una tetraplègia, fet que ha condicionat la seva vida per sempre. Malgrat tot, mostra en tot moment als alumnes com va poder superar aquella vivència gràcies a la música. És una història contada en primera persona que pretén conscienciar els joves dels perills d'una conducció imprudent.

CONCURS DE CARTELLS DE SA RUA

És ja habitual que l'ajuntament de Felanitx organitzi un concurs per a la creació del cartell de Sa Rua.enguany es va celebrar dia 13 de febrer i hi participaren els alumnes de cinquè i sisè de les escoles del municipi de Felanitx. Els alumnes de sisè del col·legi Sant Alfons aportaren les seves creacions i tot i la competència aconseguiren dos quarts llocs molt lloables aconseguits per Sílvia Cerro Nicolau de 6è A i Marisol Strunk de 6è B.

CONCURS DE REDACCIÓ

LA DIADA DE LES ILLES BALEARS

El Govern de les Illes Balears ha inaugurat enguany la primera edició del concurs de dibuix i redacció *Què són les Illes Balears per a tu? Celebrem la Diada de les Illes Balears*, convocat amb motiu del Dia de les Illes Balears. Hi podien participar, segons les bases, l'alumnat de 4t, 5è i 6è de primària en la modalitat de dibuix i els alumnes de secundària dels centres educatius de les Illes Balears en la modalitat de redacció. Els quatre millors treballs de cada una d'aquestes categories han obtingut un premi a l'alumne guardonat i al seu centre educatiu.

L'alumna Felicitat Mestre Mas, que cursa 1er d'ESO B al col·legi Sant Alfons, va obtenir el segon premi de redacció amb l'escrit que reproduïm a continuació. El premi li

va esser lliurat pel Conseller d'Educació i Cultura, Bartomeu Llinàs, i el conseller de Presidència, Albert Moragues a la Capella del Consolat de Mar, de Palma. Els seus companys de classe foren convidats a assistir a la celebració.

Les Illes Balears, nostra terra.

El mar pintat de blau, rodeja terres verdes i banya camps de sorra. Les ones, fent erupcions d'escuma, empenyen la barca, lleugera sobre el blau.

Estimades terres verges que gardeu nostre paisatge i alimentau nostra fauna.

Camins d'aigua dolça, que recorren valls de muntanyes i moren a les platges.

I a la nit, estels d'or il·luminen els camins, i a les llars de nostres cases, el foc, incandescent, escalfa nostres cames i anima la vetllada.

Prou de talar més arbres, prou de destruir el nostre patrimoni. No deixem que un bloc de ciment ocupi més verd.

Deixem que la igualtat i la pau visquin entre nosaltres, que les illes estimem poblades per les diferents cultures i races.

Que la colometa voli alegre entre nosaltres.

Perquè tots som les Illes i les Illes som tots.

Alabem junts nostres cultures, alabem junts la nostra llengua i facem de les nostres illes una terra estimada.

Felicitat Mestre Mas
1r ESO B

CENTENARI DE LA UNIÓ DELS LIGORINS AMB ELS TEATINS

Sembla que enguany és any de celebracions: se commemoren els 100 anys de la presència dels Pares Teatins a Felanitx. Per celebrar-ho, des de l'ordre de la vila han elaborat un programa d'actes que inclou activitats molt diverses: inauguració d'una exposició del centenari a la Casa de Cultura, conferències i concerts de piano, eucarísties, trobades i dinars de germanor. Es claurà el cicle amb la descoberta d'una placa commemorativa del centenari a la casa Teatina del carrer de l'Hospici.

XI TROBADA D'AUDIOVISUALS EN CATALÀ A L'ESO

Els alumnes que cursen *Imatge i Expressió* de 3r d'ESO varen assistir a la *XI Trobada d'audiovisulas en català a l'ensenyament secundari* que tingué lloc els dies 10 i 11 de febrer a Porreres i a on varen poder realitzar un munt de tallers, com ara: *Transferint-me*, *Video-clip Musical*, *VJ Videojockey*, anuncis amb *"Stop Motion"*, *Doblatge*, *Actor en un dia de Rodatge*, etc. Varen aprofitar l'ocasió per presentar el seu curtmetratge d'enguany, titulat *Confia'ns el teu secret*, que tracta el tema de la bulímia. A la trobada hi assistiren un total de 17 centres de Mallorca i a més d'aprendre coses noves, varen conèixer gent i es varen divertir molt.

ELS ALUMNES DE SISÈ: CONCURSANTS DE PRIMERA!

Els alumnes de sisè de primària han participat en la sisena edició del concurs de dibuix *Un parlament per a tots*. Aquest treball consisteix a realitzar un dibuix amb un lema escrit, ambdós relacionats directament amb les funcions i organització del Parlament de les Illes Balears o amb la seva presència dins la societat.

També han participat en el *III Concurs d'expressió escrita Valors i Parlament* que consisteix a fer una creació literària en forma de poesia o glosa i/o en prosa d'un valor escollit (justícia, pau, democràcia...).

Posteriorment, aquests valors escollits es converteixen en tema de conversa i debat dins l'aula.

I ja que hi som, us podem contar que la nostra escola ha estat seleccionada per participar en el concurs *Què t'hi jugues?* de la TV Mallorca. Ens representaran els alumnes de sisè. Ja sabem que dia 23 de març s'enfrontaran al col·legi públic *Marian Aguiló* de Palma per intentar passar a la següent fase. El passat dia 16 de febrer es gravaren les presentacions de l'escola, el policia tutor, la revista i l'hortet escolar, aquestes dues darreres com a activitats més involucrades que s'hi duen a terme.

Us mantindrem informats.

LA RUETA: UNA D'OFICIS CONGELATS

Potser la meteorologia sempre és una anècdota, però esdevé un context molt important quan fa mesos que els nins de l'escola preparen amb il·lusió la desfilada amb les seves disfresses. Enguany, tombat el dijous llarder, va caure una nevada que si bé no va ser generosa, va bastar com per convidar-nos a no treure el nas per la finestra.

L'horabaixa ja ens ho sospitàvem: feia un fred que pelava! Però *Els Oficis* que representaren des dels més menuts fins al tercer cicle de primària no se'n feren gens de por, ans al contrari. Aquí en teniu una mostra.

INFANTIL DE 0 A 2 ANYS: MECÀNICS

INFANTIL DE 3 I 4 ANYS: MARINERS

INFANTIL DE 5 ANYS: CUINERS

PRIMÀRIA 1R CURS: PINTORS

PRIMÀRIA 2N CURS: BOTONS I CAMBRERS

PRIMÀRIA 3R CURS: METGES I CIRURGIANS

PRIMÀRIA 4T CURS: BOMBERS

PRIMÀRIA 5È CURS: JUDGES

PRIMÀRIA 6È CURS: POLICIES I LLADRES

DIADA DE LA PAU:

VALORANT LES CULTURES , ACONSEGUIREM LA PAU

A **Infantil** cada aula de 3, 4 i 5 anys representaren la cara d'un nin de diferents llocs del món, amb referència al lema *Cultures del món*

A **Primària** dissenyaren lletres per escriure el lema de la diada, a la plaça de les Torretes hi deixaren clavats uns colomets de la Pau i en el pati, cantaren dues cançons *Visca la Pau* i *Mans a les mans*

Els alumnes **d'ESO** realitzaren un mural per grup classe al pati.

DIMONIADA 2010 I ja fa 5 anys!

Ja fa cinc anys que un grup de cooperativistes, després d'uns quants anys de parlar-ne, vàrem fer el patró del vestit de dimoni, vàrem dissenyar el dibuix que el decora i vàrem idear les primeres màscares.

I ja fa cinc anys que el disseny estava a punt i que vàrem fer pública la nostra idea: LA DIMONIADA.

I ja fa cinc anys d'aquella quinzena maratoniana: Quaranta-cinc persones (alumnes, mares i mestres) ens vàrem posar en marxa i en dues setmanes teníem els vestits cosits i pintats, les màscares

de guix decorades, els picarols penjats dels cinturons de macramé i les canyes tallades.

I ja fa cinc anys que vàrem bullir els caps de bou, que els vàrem netejar i penjar del pal.

I ja fa cinc anys que un grup de tamborers varen fer sonar els primers ritmes endimoniats.

I ja fa cinc anys que un grup de mares, alumnes i mestres vàrem presentar oficialment *La Dimoniada d'es Lledoner* al fogueró de l'APA i l'endemà a les beneïdes de Sant Antoni. I ja fa cinc anys que hi participam ininterrompudament.

I ja fa cinc anys que la comparsa augmenta entre deu i quinze persones per temporada.

I ja fa cinc anys que els tamborers practiquen el "Samba reage", "el Sense nom", "La cucaracha", el "Ritme Nou", "el Subidón"... I ara fa dos anys que la nostra fama ha traspassat les fronteres de la Vila, fent dues actuacions a Ciutat: la primera a l'escola *Es Liceu* en qualitat d'artistes convidats a la seva festa de Sant Antoni, i la segona al *Teatre Xesc Forteza* de Palma en el *I Concert Cooperatiu de Nadal*.

I ja fa cinc anys que vàrem compondre el primer ball.

I ja fa cinc anys que els veïnats esperen impacients les nostres hores d'assaig durant quatre mesos a l'any.

I ja fa cinc anys que els tamborers de la dimoniada posen notes d'alegria i de festa pels carrers de Felanitx acompanyant les comparses que participen a la Rueta.

I ara fa cinc anys que els tamborers formen part dels esdeveniments importants de la nostra escola: la inauguració del nou edifici, la trobada de cooperatives a Felanitx, la Festa del llibre, l'enregistrament del vídeo del programa *Què t'hi*

jugues...

I després de cinc anys gràcies a totes aquelles mares i a tots aquells pares que ens han fet costat, que han acompanyat els seus fills als assajos, que han ballat amb nosaltres, que ens han donat idees, que ens han ajudat a donar solucions, que amb la seva presència ens han encoratjat per mantenir viva aquesta colla.

I després de cinc anys gràcies a tots aquells dimonions que animen la festa amb els picarols i els seus balls; gràcies a tots aquells dimonions que ens fan emocionar amb la seva carina a l'hora de sortir al carrer i veure la fosca; que queden sorpresos de veure tanta expectació a les nostres actuacions.

I després de cinc anys gràcies a tots els balladors i a qui coordina els balls.

I després de cinc anys gràcies a qui ens fa propaganda a través de la wiki.

I després de cinc anys gràcies a tots els tamborers i a qui els dirigeix.

I després de cinc anys gràcies a qui ens ha facilitat les canyes, a qui ens ha fet cinturons de macramé, a qui ha penjat els picarols, a qui ens ha ajudat a maquillar i desmaquillar els dimonions, a qui ens ha fet les màscares.

I després de cinc anys gràcies a qui sempre ens té preparats els tambors i els transporta al lloc acordat, a qui obri i tanca l'escola, a qui té cura dels llums, a qui ens acompanya per si hem de menester alguna cosa i que sempre està disponible per donar una mà.

I després de cinc anys gràcies a qui ens fa els vestits i a qui fa cinc anys va fer passes i més passes per anar a cercar la roba i va aconseguir que arribés a temps al lloc adequat transportant quilos de pes i mobilitzant qui fes falta.

I després de cinc anys gràcies a qui porta amb orgull el cartell de la dimoniada i a qui el va pintar.

I després de cinc anys gràcies a qui fa ballar els caps de bou, estendard de la

nostra colla.

I després de cinc anys gràcies a totes aquelles persones que en algun moment han format part de la colla. Sempre trobarem un vestit i un lloc per a ells a la nostra dimoniada.

I després de cinc anys gràcies a tots aquells que ens segueixen donant suport i s'afegeixen a la bulla.

I després de cinc anys gràcies a aquelles persones que sempre ens fan costat, que no fallen a cap actuació i acudeixen als assajos.

I després de cinc anys gràcies a tots els familiars pel seu suport. Sense ells hagués estat difícil poder dur endavant aquest projecte.

I després de cinc anys gràcies al director per haver donat empenya a aquesta iniciativa.

I després de cinc anys gràcies a tots aquells mestres que hi segueixen participant malgrat la mandra que en alguns moments ens fa quan pensam que estarem millor a ca nostra.

I després de cinc anys gràcies a qui organitza i acudeix a la trobada extraoficial el dia de les actuacions.

I després de cinc anys gràcies a totes les persones que d'alguna manera formen o han format part de la DIMONIADA.

Catalina Colom
Cap d'estudis d'Infantil i Primària

Els meus records a Sant Alfons... Quins anys!

Fa uns dies, quan don Toni Massot (perquè per a mi sempre serà don Toni) em va telefonar i em comentà la possibilitat d'escriure a la revista de l'escola, no he deixat de pensar en aquesta època i en moltes de les coses que vaig viure a aquesta escola que tant m'ha aportat a la meva vida.

Puc començar parlant dels meus primers records a la Caritat i del meu primer dia de nervis, a 6 anys esperant que obrissin les portes per pujar cap a la classe de primer amb na Francisca Amparo (que en aquell temps estava embarassada del seu segon fill i va ser substituïda uns mesos per na Lluïcia).

Catalina Carme Cruellas Julià

Catalina Carme Cruellas Julià va néixer a Felanitx el 6 de maig de 1978, ara fa 31 anys. Va estudiar al Col·legi Sant Alfons i després a l'Institut de Batxillerat de Felanitx. Va estudiar a la Universitat de les Illes Balears la diplomatura en Educació Social. Posteriorment, a la mateixa universitat va cursar el postgrau en Maltractament Infantil, postgrau en Mediació de Conflictes Familiars i el màster en Mediació Familiar. També a la UIB, va realitzar dos cursos de magisteri en Educació Especial.

Laboralment, ha treballat durant quatre anys a premsa, a la revista universitària L'Hiperbòlic. També, sempre ha sentit inquietud pel món cultural, sobretot pel món del cinema, i ha estat col·laboradora, coordinadora i finalment directora de 7 mostres de Cinema i Vídeo de Palma, 8 mostres de Cinema i Vídeo de la Part Forana i 4 certàmens de Curtmetratges de Ficció en Català.

En l'actualitat, i des de fa 4 anys, treballa com a educadora en medi obert als Serveis Socials de la Mancomunitat Pla de Mallorca.

Amb ella vaig cursar primer i segon. Encara record el temps del pati, separats, amb les nines a la part de dalt i els nins a la part de baix... La veritat és que a darreries de segon ja només frissàvem de passar l'any i començar tercer per poder anar al pati "dels grans", que era a dalt, i poder estar tots mesclats.

De la Caritat, tampoc no puc deixar de recordar aquelles escales que no s'acabaven mai... quins escalons més grans que eren per a nosaltres!... Afortunadament, les monges des del convent tenien un ascensor interior amb el qual van deixar-me pujar al llarg d'almanco un mes quan em vaig rompre els lligaments del genoll i anava a la classe de quart amb n'Apol·lònia Gomi-la...

I a partir de 5è, quan vam començar a anar a l'edifici de Sant Alfons, ja ens començàvem a sentir grans de veres... sobretot a partir de 6è, en què teníem un professor o professora diferent per a cada assignatura, canviàvem d'aula cada hora... Això sí que ens agradava!

Hi ha tants records d'aquest temps!...

Tenc la certesa que hi ha detalls i moltíssimes coses que em van anar passant com van ser converses amb professors i reflexions d'alguns d'ells que, juntament amb l'educació rebuda pel meu pare i la meva mare, han deixat molta empremta en la meua manera de ser,

de comportar-me i dels meus valors com a persona.

De tant en tant em vénen records de comentaris de don Guillem quan ens explicava Història, de don Toni Xorret, de na Bàrbara... i no vos diré a tots perquè es farà molt llarg, però sé que, d'una manera o una altra, tots han aportat molt a la meua formació com a persona.

També vull destacar que, afortunadament, a Sant Alfons, els meus mestres estaven molt implicats en la seva feina i mai no van donar la sensació que els importàs dedicar més temps del que laboralment els corresponia a fer activitats extraescolars amb nosaltres per

De la Caritat, tampoc puc deixar de recordar aquelles escales que no s'acabaven mai...

tal d'activar algunes de les nostres mancances. Això va des d'activitats esportives, oci i culturals... unes activitats que, a mi almanco, que sempre vaig ser bastant empegueïdora, m'han servit per adonar-me que podia fer les coses de la mateixa manera que qualsevol altre. Faig referència a les nades que cantàvem dies abans de començar les vacances, als balls de fi de curs - com em costaven!- i sobretot record

L'obra de teatre *El malalt imaginari* a la qual jo vaig fer funcions "d'apuntadora" i que vam fer (amb na Bàrbara com a directora) per guanyar doblers per anar al viatge d'estudis de vuitè, a l'Expo 92 de Sevilla.

...més enllà d'experiències i de sensacions, allò que m'agradaria transmetre a alumnes i exalumnes és que els meus anys a Sant Alfons han estat els que m'han fet com a persona, d'això, no en tenc cap dubte.

Tampoc puc deixar de comentar (i crec que per a molts i moltes d'alumnes de la meva època és una cosa que recordam amb molta gràcia) aquells pa amb oli amb ceba i pebre bo que gestionava el pare Duran (quin home més graciós!)... si volies les "crostes" les havies d'encarregar uns quants dies abans! I també les quedades a dinar al menjador de l'escola... què ho era de bo!... Sobretot hi havia ple els dimecres (crec que era aquest dia), en què es feien els macarrons, ens encantaven i omplíem el menjador de l'escola.

Ara, repassant un poc els meus comentaris i allò que he anat explicant, tenc la sensació que m'estic deixant molt per dir... Sé que és així, però més

enllà d'experiències i de sensacions, de les quals crec que podria omplir un parell mallorquí de pàgines, allò que m'agradaria transmetre a alumnes i exalumnes és que els meus anys a Sant Alfons han estat els que m'han fet com a persona, d'això, no en tenc cap dubte. He tengut la sort que allà vaig fer amistat amb persones que en aquells moments van ser molt importants per a mi, com ho van ser els meus companys i companyes amb els quals compartia taula i amb els quals vaig tenir tant de contacte, almanco aquells anys, i que quan et veus en l'actualitat, t'agrada recordar. I sobretot vull destacar que a Sant Alfons és allà on es van formar, per a mi, les amistats més importants a la meva vida i que, encara

ara, són aquí, el meu grup d'amigues de sempre i que ni tan sols fa falta anomenar perquè sempre hem estat juntes.

I ja que tenc l'oportunitat, no vull acabar sense fer una cosa que segurament, si don Toni no m'hagués ofert poder escriure unes línies, mai ho hauria pogut fer d'una manera tan comuna, i és donar el meu agraïment a tots els mestres, a totes les mestres i a tot el personal que ha anat passant per la meva vida acadèmica a Sant Alfons, ja que cada un d'ells té part de responsabilitat en el meu desenvolupament vital, del qual estic molt satisfeta. Moltes gràcies a tots i a totes!

Catalina Carme Cruellas

L'Hortet Escolar

Durant aquest any, entre els alumnes d'infantil, primària i secundària hem tornat posar en marxa l'hortet escolar.

Els primers mesos, els alumnes de secundària han estat els encarregats de llevar les males herbes que sempre ens deixen l'estiu, la calor i el bon temps. Una vegada preparat el terreny, la tasca ha estat per als alumnes d'infantil i primària que, eines en mà i amb l'ajuda inestimable de les seves pacients mestres, han sembrat tota aquesta varietat d'espècies:

- Infantil 5 anys AFaveres
- Infantil 5 anys BPastanagues
- Primària 1r AEspinacs
- Primària 1r BEndívies i escaroles
- Primària 2n ALletugues
- Primària 3er APorros
- Primària 3er BCebes
- Primària 4t AAlls i cols
- Primària 4t BLletugues i pèsols

A més de totes aquests conreus, se n'han fet d'altres més ornamentals. S'han sembrat, per exemple, francesilles que atorguen colors molt variats a l'hortet. També hi han tingut cabuda tot un grapat de plantes aromàtiques que llavors seran el condiment perfecte per a la cuina: julivert, moradui, garlandes, api...per posar-ne alguns dels exemples.

Esperam impacients que les sembres donin els seus fruits. Mentre tant, els alumnes de secundària seguirem fent feina, tenint cura de l'hortet.

Les TAC

les Tecnologies de l'Aprenentatge i el Coneixement

En paraules extretes del Pla TAC de la Generalitat de Catalunya, l'Escola Digital no és únicament un centre educatiu on molts dels continguts es vehiculen a través de la tecnologia sinó que és una escola que facilita un aprenentatge més autònom i personalitzat de l'alumnat i que requereix també diferents rols del professorat. Això comporta, en molts casos, canvis significatius en l'organització i la metodologia.

Crec que és una hipòtesi plausible considerar que en un termini d'uns quinze anys, quan la meua quintada estarà a punt de jubilació, el professorat serà també “nadiu digital” com ara ho és l'alumnat, i es troba ja amb la infraestructura que hi haurà aleshores, ara molt imprevisible, donat el frenètic ritme que porta l'evolució de les TIC i les TAC. Però és precisament a aquest moment de trànsit on tenim el proble-

El professorat més jove serà un motor important, a més del personal especialitzat i els autodidactes com jo, que portem dècades amb aquesta història i la nostra fama de “frikis”

(...) No es tracta de completar les classes tradicionals amb alguns exercicis que impliquin l'ús de la tecnologia ni de realitzar les mateixes explicacions que es podrien realitzar amb la pissarra tradicional o el llibre de text. Les estratègies metodològiques són el factor que determina quina modalitat de recursos tecnològics s'adopten.

ma duplicat. No només hem de fer front a la infraestructura, sinó també a la incompetència digital dels propis professionals que hi han de portar a l'alumnat.

El professorat més jove serà un motor important, a més del personal especialitzat i els autodidactes com jo, que portem dècades amb aquesta història i

la nostra fama de “frikis”, però a totes les etapes educatives existeix un major

recerca de la zona de desenvolupament proper, el constructivisme, l'apre-

De tot el postulat de la LOGSE sobre l'abolició de les classes magistrals i la recerca de la zona de desenvolupament proper, el constructivisme, l'aprenentatge significatiu, no s'ha portat massa a la pràctica, persistint l'estructura de classe amb els alumnes en fila, mirant cap a la taula del professor i la pissarra.

ritari percentatge de professorat que no domina les eines “TAC”. En gran part això és deu a la confusió que tenen entre “saber informàtica” i la competència digital. L'immobilisme metodològic que ha fet trontollar la LOGSE durant dècades serà novament l'enemic.

De tot el postulat de la LOGSE sobre l'abolició de les classes magistrals i la

recerca de la zona de desenvolupament proper, el constructivisme, l'aprenentatge significatiu, sobretot als centres de Secundària no s'ha portat massa a la pràctica, persistint l'estructura de classe amb els alumnes en fila, mirant cap a la taula del professor i la pissarra. Sobre això em permeto una reflexió retrospectiva al meu centre, modèstia apart, adalil innovador a les Illes, juntament amb les altres cooperatives que formen part del nostre grup.

Primer

TAC (Tecnologies de l'aprenentatge i el coneixement) no és un canvi de nomenclatura gratuït, TIC són eines i TAC metodologies per a la competència digital. La competència digital no s'assoleix només usant les TIC, sinó incorporant-les a metodologies actives preexistents (així TIC es converteix en TAC automàticament), o canviant metodologies preexistents massa dirigistes i centrades en llibres de text per altres més actives, per a la qual cosa les TAC són possibilitadores. El docent que incorpora TAC no incorpora TIC al que ja feia, sinó que canvia el que feia per fer-se TAC.

Segon

En aquests moments, hem d'aprofitar la febrícula que hi ha en l'aire per mor de la implantació de la LOE, això és, sobre les competències bàsiques, que unifiquen nomenclatura i perspectiva a nivell europeu (encara que no canvien la qüestió de fons, allà on la metodologia ja és LOGSE).

Tercer

Com pot ser que hi hagi docents que no usen una metodologia LOGSE si la LOGSE està implantada des del 92? Segurament ens farem la mateixa pregunta d'aquí a 10 anys respecte a la LOE, les competències bàsiques i les TAC.

Quart

El canvi TAC és molt gros? Si, però no és la primera vegada. Si s'investiga la història pedagògica de les etapes de cada centre, es veurà si mai hi ha hagut un revulsiu com el que ara s'espera.

Cinquè

A la metodologia per projectes, respectuosa amb ritmes d'aprenentatge, que fa recaure el pes de les decisions sobre l'alumne, les TAC li són conaturals. Usar TIC és usar TAC per se. Imaginau el salt qualitatiu que suposarà disposar d'un netbook per alumne durant l'execució d'un projecte de treball. Pensem en l'exemple de l'electricitat a partir de la “màgia de l'interruptor”, però amb Viquipèdia a mà, els clics, etc. Amb eines tipus wikis, es poden fer les posades en comú de coneixements previs, els índex de recerca, els dossiers...

Sisè

Si no es donava ja, doncs hem d'aprofitar les LOE, les Competències Bàsiques, per mirar que no es confongui TIC amb TAC, ja que TAC implica i permet (sempre si no es donava ja): introduir els projectes de treball o, si més no, les unitats didàctiques inter àrees a Secundària, usar agrupaments flexibles en àrees instrumentals, i més encara, programacions autònomes completament, amb ritmes d'aprenentatge totalment individuals (i avaluació), i longitudinalment (alumnes de 1er i 2on d'ESO, p. ex., a la mateixa hora tenen matemàtiques, i estan a diferents moments del currículum de primer cicle d'ESO, independentment del curs on estiguin matriculats). En definitiva, es tracta no només de la introducció de les TIC, sinó que tot el professorat es faci TAC.

Setè

Els objectius despresos de la diagnosi inicial TAC inclouran elements d'infraestructura, però aquests són mitjans pels exposats fins ara. Els acords de Claustre han d'anar en aquesta direcció, i els equips docents que primer assumeixin els canvis són necessàriament els primers destinataris de formació, però amb plans que han de donar per suposat que el professorat té motivació i autonomia per adquirir competència digital. Formació no és “aprendre informàtica”. De fet no és gens imprescindible saber manejar un simple tractament de textos. Si els alumnes el saben manejar (com cal, i havent-ho après durant la Primària), ja ells formataran els textos que tu propiciaràs que sorgeixin de les seves troballes.

Serà molt fàcil que les editorials tinguin temps de preparar materials “online”, que simplement substituiran als llibres de text, i replicaran “digitalment” la mateixa metodologia arcaica que es dóna a un alt percentatge de les aules del nostre país.

Aleshores, caldrà un acurat pla de formació i una molt estratègica adscripció anual de professorat als nivells on primer es vagin implantant les TAC, per tal que el professorat menys format romangui als nivells on més tard arribin aquestes tecnologies.

Pep Buades Matamalas
Llicenciat en Psicologia. Postgrau d'educació especial
Professor i soci de l'escola Cooperativa Es Liceu i membre d'Infocoop

Experimentam

Durant aquest 2n trimestre, els nins i nines de les aules de 2 anys de l'escoleta hem gaudit fent una nova activitat. Com ja sabeu, en aquests darrers mesos a l'aula de 2B hem tengut una practicant, na Silvia, que ens ha introduït una mica dins el món de l'experimentació.

Bàsicament, les seves activitats varen consistir a fer diferents experiments amb aigua per tal de poder fer una mica d'observació. Vàrem mesclar aigua amb oli, farina, pintura i també introduïrem objectes dins l'aigua per veure què passava (un ciuró, un suro ...)

A l'hora de fer cada una d'aquestes activitats cada un de nosaltres teniem un tassó i una cullera per tal de poder barrejar els elements i poder comprovar ben d'a prop el que passava.

A més d'experiments amb aigua, férem manipulació i experimentació sensorial tant amb les mans (pelant cacauets o esbessonant faves) com amb els peus (llevant-nos les sabates i els calcetins i posant els peus dins capses plenes de sopa, fil, paper de vidre,...)

Però no s'aturen aquí aquestes noves activitats de manipulació, experimentació i observació, sinó que els horabaixes continuem fent qualche activitat relacionada amb aquest nou món, que nosaltres els nins vàrem descobrir.

Amb l'ajuda de les mestres, seguim experimentant amb diferents objectes i materials. Dins unes safates posam farina, llegums,..., i amb l'ajuda de coladors, culleres, taxons, embuts, etc, nosaltres omplim, buidam, traspassem, palpam, miram,... I amb molta il·lusió esperam que aquestes activitats segueixin endavant durant tot el que queda de curs.

D'excursió a ES PALMER

Els nins i nines de les aules de 3 anys, dia 23 de febrer es desplaçaren al Camp d'Aprenentatge "ES PALMER". Una vegada haver berenat al casal, i coincidint que el dia no era molt bo, ja que feia un bon vent, es varen aventurar amb les mestres i els monitors, a fer una visita a la platja "ses Covetes". Allà pogueren experimentar de primera mà què és l'arena, les dunes, la vegetació que hi viu... i, com no, al final de tot jugaren amb l'arena.

Tot seguit, i a través d'aquestes fotos us podeu fer una idea més clara de la nostra primera sortida, ara us ho contam:

2n Cicle d'Educació Infantil

Berenam al menjador

Arremolinats no feia tant de fred i podiem escoltar millor en Martí

Hem mirat l'arena amb lupes per veure com són els granelis

Hem après a des-
triar la brutor de
les restes de platja

Hem cercat i
ensumat plan-
tes d'olor

Hem fet una
bona caminada,
per roques i per
arena

El tren no
anava molt
dret, però va
arribar a l'auto-
car per tornar a
casa

Arriben les vacances de Pasqua

Quan comencam l'escoleta després dels Reis, ens esperen uns mesos intensos. Comencam el segon trimestre preparant les Beneïdes de Sant Antoni. Des de l'escoleta també hi participam i les mestres ens preparen una carrossa ben maca per poder anar a beneïr-nos. Després de foguerons i carrosses arriba el Dia de la Pau i la no Violència, i els més petits també el celebrem.

La propera activitat que ens espera és la Rueta. A l'escoleta tenim el racó de les disfresses i ens agrada molt jugar-hi, i anar a la Rueta pels carrers de Felanitx és molt divertit. És vera que a alguns ens costa un poc més, cauen algunes llàgrimes, tenim son, veim molta de gent,... però una vegada hem començat a caminar, ens agafam a la cordeta i seguim a les mestres fins acabar.

Després de les disfresses arriba a l'escoleta una dona velleja i trobam que un poc lletja és sa Jaia Quarasma, que té moooltes cames, amb les mestres les hem contades i en té set!!!!!! La tenim penjada al passadís de l'escoleta, i cada divendres li cantam una cançó i li llevam una cameta, i com que ens portam bé, ens duu una sorpresa. Les mestres ens han dit que quan ja no li quedin cames a sa Jaia, arribarà Pasqua, menjarem panades i robiols i a l'escoleta farem crespells. Després de tota aquesta feïnada tndrem un parell de dies per descansar i arriben les vacances de Pasqua!

EL TERRATRÈMOL D'HAÏTÍ

Hi va haver un terratrèmol a Haïtí.
Vàren caure totes les cases perquè la terra
se va moure i hi va haver molts de morts.
I ara no tenen família, ni roba ni
aigua i han de fer coa per poder menjar.
Vàren anar persones de molts de països
per ajudar-les. Jo si pogués les
donaria tot el que no tenen.

Nº de lluc Barrientos Bergas

1r A E. P.

Miquel A. Cardell Rigo

HAÏTI

Haiti és una illa que està a l'Atlàntic. És un país molt pobre.
Pau Mas Aloy

dia dotze de gener
Haiti va començar a tremolar.
ÉRA UN TERRATREMOL!
Cristina Marcos Cañan

El terratremol era molt fort ha destruït moltes cases, edificis i la gent s'ha quedat sense casa.
Aina Vicent Mora

Molts de nens i nenes s'han quedat sense família i tenen gana perquè no hi ha menjar.

Maria Villalonga Suñer

Molta gent d'altres països i també de Mallorca han enviat menjar, roba i medicines.
neus Parame Grimalt
12B Primària

Estacions de tren

Aquest és un exemple dels treballs de recerca sobre les estacions de tren que han fet els alumnes de 2n A de primària per conèixer-ne un poc més i poder començar a llegir un llibre sobre un cap d'estació.

Aporten també unes fotos de trens i estacions.

Què és una estació de tren?

És el lloc on s'aturen els trens per a deixar pujar i baixar els passatgers i mercaderies. També hi trobam edificis on hi ha les oficines, magatzems...

Com és l'entrada del tren a l'estació?

Els trens entren molt a poc a poc a l'estació. Per avisar que entren a l'estació els trens xiulen.

Què hi fa la gent allà?

La gent hi compra els bitllets per poder viatjar en tren. És el lloc on la gent puja i baixa dels trens.

Com eren antigament les estacions de tren?

Hi havia uns edificis amb oficines i una sala amb bancs per a seure la gent que esperava els trens. Aquests edificis tenien unes porxadades molt grans perquè la gent s'hi posàs a davall per evitar el fum que sortia de la xemeneia dels trens.

Qui era el cap d'estació?

Era l'home que avisava quan el tren s'acostava a l'estació, deia quan la gent podia pujar i baixar del tren i també quan podia partir el tren.

Qui i què hi havia a les oficines?

Hi havia les persones que venien els bitllets de tren, també hi havia els telegrafistes, que es comunicaven amb altres estacions.

Com s'organitzaven per fer entrar i sortir els trens, ja que no tenien ordinadors ni molt manco internet?

Quan el tren s'acostava a l'estació xiulava, el cap d'estació feia senyals amb unes banderes petites al maquinista del tren, i també feia sonar un xiulet.

2n A Primària

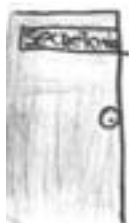

LA SECRETARIA DE L'ESCOLA.

Tenir la secretaria es el més important que hi ha, apart del director clar. Les mestres ens envien a la secretaria per: cercar els folis, buidar el deshumificador i llevar paper de bany. La secretaria nom Maria Antonia i és molt simpàtica. I recordem que tots estem a l'escola Sant Alfons i des de allà es va al leccionar. Apleu fins un altre dia!

A la secretaria hi ha ses notes dels nins. Allà fan ses fulles com els controls també hi ha una cosa que pareix un telefon.

La secretaria té una fotocopiadora, algunes vegades hi ha cartells per alguns concursos. Sa secretaria té un telefon per cridar a la gent. També es director fa molta de feina es qui mana sino hoques escola no podem aprendre.

La secretaria es allà on dus ses papastes i on té imprimicion eses com fites. També li ha ordinadors. Tenen un fax que es una cosa que pareix un telefon i per que un papaste sent el diuen.

per que

2n B.

Per tot el món i fins i tot als països
 que ja ho havia fet, ha nascut fills nous.
 Tots els nens i les nenes han partit el
 cervell. Així es un comentari d'un nen:
 Hol... a. S... s, som e... e... en. M, M,
 Mique, què. Tenc fred ugh. Na hi ha
 hagut exdai de nens d'uen Xupi. Per
 molts d'edificis han hagut de ser desenvolupats

Elixa Bernacer Aranae 3nA

Exemple d'una cosa a la que hem hagut de ser desenvolupats les persones

Els Jasties salven 50 persones de la neu.

Miquel Xavier Martí Carr 3ºB

Ahí es va contar per quasi tots els canals de TV que 4 Jasties van salvar 50 persones de la neu a Alaska. Van ensumar i ensumar, fins que les trobaren a 2 m al sud. Van carar a tota pastilla fins que van arribar al basecamp. La tempesta els havia deixat enterrats davall la neu. Els Jasties van prendre gua i van fer pegar un bot de 2 m. La tempesta els va ajudar a creuar-lo. Cada vegada la tempesta era més intensa però no es van rendir, van crear muntanyes, valls i barrancs. Estaven esgotats, però en Toop no dir que no es podia rendir! Els va animar i van continuar. En Shadow, en Sonic i en Shade i robatot en Toop van aconseguir portar-los amb els seus grans objectes, van saber que estaven molt a prop de les seves estimades 50 persones. Cada vegada eren més a prop. Els van trobar! Com a recompensa els van donar 100 galletes de ca i una medalla d'or.

Shade

Els 4 Jasties, després del seu triomf

Shadow

Toop

Sonic

Taller de llengua

Els alumnes de 4t, a les àrees de Llengua catalana i castellana, treballen la gramàtica i l'ortografia dins un text lliure que l'alumne inventa. Treballen a la vegada la creativitat i l'estructuració correcta del pensament ja que aquest s'ha d'expressar per escrit. No és tasca fàcil ni per a l'alumne ni per al tutor. Tot i això, és una feina enriquidora.

També treballen els poemes a partir d'un títol o introduint un o dos versos.

Tot seguit adjuntam una mostra de cadascuna de les activitats.

TEMA 8 L'HIVERN

Inventa un text teatral que inclogui:

- * 8 adjectius
- * 4 paraules de puntuació
- * 2 paraules amb: ca, ca, ca, que, qui
- * 2 paraules que siguin dígrafs i amblem - les

La Marieta i la mosca:

A un boquet molt petit a dins la closca brida d'un caragol vivien quatre marietes que vivien tan felices com: (La noqueta amb el Bravell).

Tenien un amic conill que les deia menjar i altra canari li donava miquetes de pastanaga.

Un dia toquen a la porta i dique' la marieta:

MARIETA:- Qui és?

MOSCA:- Deixa-me entrar per favor!!!

NARRADORA:- La marieta deixa entrar a la mosca i dique':

MARIETA:- Qui ets? I que vols?

MOSCA:- Som en Quimet i som de color negre i me cau molt l'ala bruta. He tenc una espina.

MARIETA:- Vei a la enfermeria i digue que necessites un enfermer i acudira l'enfermera.

(I alla va anar)

MOSCA:- Necessit un metge per favor!!

Quan l'atangueren li lloquen l'espina amb un ganivet de cuira.

La mosca contenta i la marieta alegre volen pel box fox.

POEMES

La Tardor

Els arbres es muden
de taig i de groc
de beig i marroí
i d'altres colors
Heus recordat? Antònia

La Vinça

Plora la vinça
li han tallat les semences
perquè tota la vida
perquè per sempre per a la gent

Jean Parreló

La Tardor

Els arbres es muden
de roig i de groc
les fulles que cauen
fan un suau soroll.
Gloria

La Vinça

Plora a la vinça
un aigüer marroí
Surt una gramota
morta de por.
Encarna Gilera

La Primavera

La primavera
es tan bella!
que s' enamoren d' ella

Gloria

Primavera

A la primavera
quina cosa més bella!
les flors l'esperen
tan guapes com sempre.

Apol·lònia

La Tardor

A la Tardor
el caçador
té un mocador
que no té color.

Maria Agüero Ruiz

La Vinça
Plora la vinça
del color beig
de son fruit
ja tan vint recollit
i no li queda més que
el d'or
que arriba la primavera

Primavera

A la primavera
l'estiu espera
i la falguera
creix antes
que la figuera
Maria Aguilera Ruiz

La vinya

Plora a la vinya
com una pinya
li llança la mina
una copinya
Jordi

la Primavera

Ve la primavera
que la flor espera
i els petals que s'obren
a la pradera.

Carme Adrover

Primavera

A la primavera
les flors són bellas
i flou bona olor.
veig una atella
per la flor

ai! que no em quedi a ja!
Pau

LA TARDOR

els arbres es miren
de groc i de roig
les fulles cauen
i es moren de cop
perquè les tropitja
Toltem que hi falta a'rot

Xavi Bordeu

LA VINYA

Plora la vinya
plora ben fort.
la mina vinya
la vinya del sol.
Albert F.

La vinya

En la vinya
que fa raïm
la gent s'apinya
quan mosatres mala veim.
Carme Adrover

LA VINYA

Pluira a la vinya
de dia i de nit
caia una pinya
devera el meu dit

Albert Arny Sureda.

PROGRAMA DE LECTURA: A llegir se n'aprèn llegint

A través de la lectura de *Leandre, el nen horrible* hem complert dos dels grans objectius proposats per aquests cursos escolars: fomentar l'hàbit lector entre els nostres alumnes i millorar la seva competència digital i informàtica.

Així tres cops a la setmana, durant el primer trimestre hem anat fent una lectura col·lectiva en veu alta que ens ha ajudat a millorar la velocitat lectora.

Per altra part, cada quinze dies hem anat a l'aula d'informàtica a treballar amb l'ordinador la comprensió del llibre. Treballar a l'aula d'informàtica ha suposat un gran repte ja que també han après el maneig del processador de textos de l'Openoffice, a desar els seus documents...

I encara s'ha fet una passa més: han après a fer un comentari del llibre treballat i a presentar-lo correctament.

A la classe s'ha posat en comú l'estudi dels personatges, l'estudi de l'espai i el temps, l'estudi dels temes tractats a la novel·la, han fet un resum del que han llegit i han après a donar la seva opinió sobre el llibre treballat.

Una vegada posat en comú l'estudi de cada una de les parts del treball i després d'haver pres notes de les conclusions, ha començat la feina individual. Cada alumne ha treballat durant una setmana el punt encomanat per entregar-lo el dia assenyalat; l'endemà els mestres han retornat el comentari corregit i amb les pertinents anotacions. I d'aquesta manera fins que s'ha completat tot el treball.

Per tal de posar en pràctica el que hem anat aprenent a la classe d'informàtica hem recomanat que el treball iniciat a l'aula d'informàtica, sempre que fos possible, es continuàs a casa amb l'ordinador.

A més de complir els objectius esmentats al principi, també hem treballat altres aspectes curriculars com el debat, el respecte a l'opinió dels altres, el treball cooperatiu, l'exposició oral, expressar la pròpia opinió, l'organització de la feina per entregar-la en els terminis establerts, entre d'altres.

Aquí teniu una mostra de les opinions que sobre el llibre tenen alguns alumnes:

- *El Llibre Leandre, el nen horrible és molt divertit. A mi m'ha agradat molt perquè li passen unes coses molt rares i fa rialles.*
- *És un bon llibre humorístic i molt entretingut. El recoman a altres nins i nines.*
- *És el millor llibre que he llegit. És molt divertit.*
- *És un llibre entretingut, bo de llegir i està en català.*
- *M'agradaria tornar llegir un llibre com aquest.*
- *Trob que és un llibre per als nins que es miren al mirall i es veuen lletjos, però a vegades el mirall no diu la veritat.*
- *Crec que no havia llegit mai un llibre tan divertit.*
- *Tot els companys de classe ens ho hem passat molt bé llegint aquest llibre.*
- *El tornaria llegir mil vegades.*
- *Si algú no sap quin llibre ha de comprar li recomanaria aquest perquè és molt divertit i entretingut.*

Després de tot l'esforç que ha suposat la confecció del treball, tots els nins i les nines de cinquè del col·legi Sant Alfons de Felanitx han obtingut una gran recompensa: UN LLIBRE INDIVIDUALITZAT ON TOTS HEM ESTAT ELS PROTAGONISTES I A TRAVÉS DEL QUAL HEM VIATJAT AMB UNA NAU CLOROFIL·LETA FINS A L'EVEREST.

5è de Primària

Construïm joguines

Aquest trimestre els nins i nines de sisè han construït joguines utilitzant materials reciclats. Com es veu, no sempre les joguines més cares i electròniques són les més atractives. Durant el temps de construcció de la joguina s'ho han passat molt bé. El que més els ha agradat ha estat ensenyar-les als companys de classe.

EL MONSTRE

Material: cola blanca, garrafa, pintura, pinzell i paper de cuina o de diari.

Primer s'agafa una garrafa de mida normal i se li lleva el tap i se li talla el mànec. A continuació s'agafa cola blanca i s'unta tota la garrafa, després, quan tot és eixut es posa paper de diari o paper de cuina i així es fan un parell de capes. Al final, quan s'ha eixugat, s'agafa el pinzell e pinta del color que es vulgui. Ara ja es té un monstre, com més detalls millor.

BOTADOR

Material: *un pal gruixat i recte d'uns 50 cm de llarg, un clau ganxo, una anella de ferro, un metre de corda, un metre de cordill mitjà, tisores.*

Es clava el clau ganxo a l'extrem del pal, tot seguit es fa passar l'anella de ferro pel clau ganxo.

Després, es passa la corda per l'anella de ferro (uns 10 cm) i es ferma amb la corda que ha quedat a l'altra banda de l'anella. Per això utilitzam mig metre del cordill.

Finalment, es ferma amb l'altre mig metre de cordill l'altre extrem perquè la corda no es desfaci.

Fumar mata

Les campanyes en contra del tabac darrerament s'han aguditzades. Els governs de tota Europa han pres mesures molt restrictives perquè són conscients (els estudis així ho avalen) dels perills i les contraindicacions que té el seu consum per a la salut. Des de l'àrea de *Processos de Comunicació* hem volgut aprofundir un poc en el tema. Aquí teniu un extracte d'alguns dels factors de risc més importants associats al consum del tabac:

EL TABAC I L'EMBARÀS: un tàndem perillós.

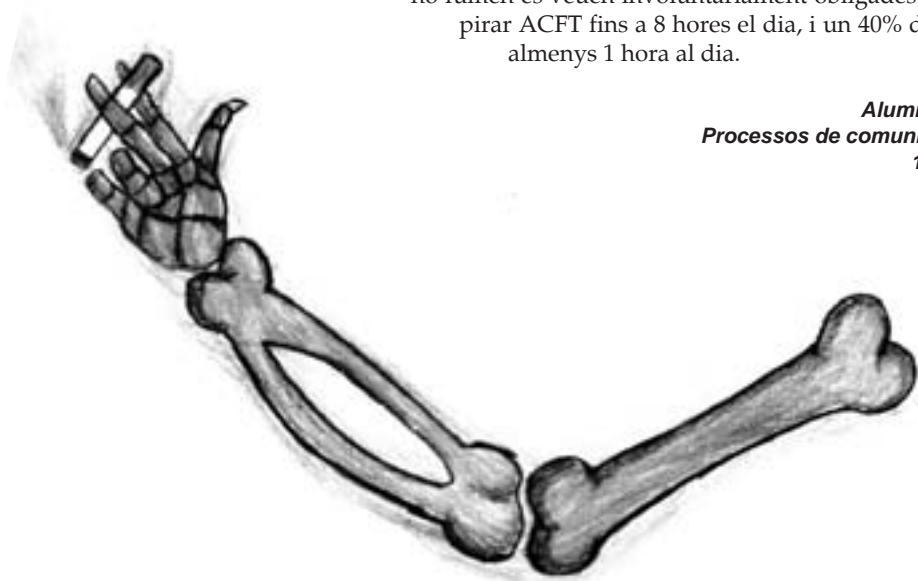
El fum de la cigarreta que inhala una dona embarassada, carregat de nicotina i de monòxid de carboni travessa fàcilment la barreta placentària dificultant el subministrament d'oxigen al fetus. Això fa que augmenti el risc d'avortaments espontanis. No tan sols això: els nadons fills de mares que han fumat durant l'embaràs tenen un pes inferior quan neixen en comparació amb els nadons de mares que no fumen.

EL TABAC TAMBÉ CONTAMINA EL MEDI AMBIENT!

L'expulsió a l'atmosfera del fum de la cigarreta contamina. Evidentment amb una no notaríem la incidència, però pensem la quantitat de cigarretes que es consumeixen en un territori alhora. Els primers afectats són els fumadors passius: la inhalació involuntària de la barreja de fums que procedeixen directament de la combustió de la cigarreta i dels fums que exhalen els fumadors produeix problemes respiratoris que en alguns casos i en un termini mig provoquen problemes de salut seriosos, sobretot de caire respiratori.

A Espanya, s'estima que un 12% de les persones que no fumen es veuen involuntàriament obligades a respirar ACFT fins a 8 hores el dia, i un 40% durant almenys 1 hora al dia.

*Alumnes de
Processos de comunicació.
1r ESO*

ACROSPORT

Els alumnes de secundària fan Acrosport a les classes d'educació física

EL VIATGE A NÚRIA

Diumenge 21 de Febrer de 2010, 31 alumnes de ESO de Sant Alfons ens vàrem reunir a les 12:45 h. al Passeig Ernest Mestre. Acompanyats per 3 súper professors: n'Eulàlia, en Xisco i en Jaume, ens dirigíem a l'aeroport de Son Sant Joan. El nostre destí era Barcelona. L'avió no va tenir retard, així que devers les 16:30 h. agafàrem el bus a Ribes de Freser. Més tard, el bus ens va deixar a un poblet petit però molt bonic anomenat Ribes de Freser, des d'on es podien veure els cims nevats. El primer que férem va ser agafar les habitacions. L'hotel "Catalunya" on ens allotjàvem, era petit, per tant, les habitacions, (de 2, 3 o 4) se'ns feien estretes. Llavors, ens cridaren a sopar. El menjador era una sala gran i les nostres taules estaven distribuïdes en 4. Després ens reunírem a la sala d'estar on

que hi ha al poble. Estiguérem mitja hora en el tren i quan arribàrem a les pistes, ens vam provar els esquís. Ens dividiren en 2 grups: els que ja sabien esquiar i els que no. A aquest darrer grup el xaparen pel mig degut al gran nombre d'alumnes. Els nostres monitors eren n'Àngel (Patufet), en Xevi (Dimoniet) i n'Albert, que eren molt macos. Tinguérem 3 hores de classe al matí. Després anàrem a dinar al restaurant a peu de pistes on teníem bufet. Quan vam acabar de dinar teníem mitja hora per fer el que volguéssim i llavors, vàrem tenir 2 hores més de classe. El primer dia, tots vam caure, però va ser molt divertit. En acabar, baixàrem cantant pel tren cremallera. Llavors anàrem a l'hotel a dutxar-nos i fer una volta pel poble. En haver sopat, vam anar a la sala d'estar a fer "4 en ratlla" i a jugar a "l'assassí".

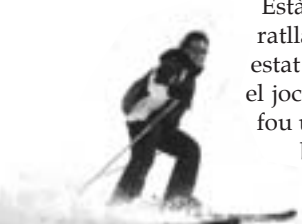
jugàrem a diversos jocs per conèixer-nos millor i ens vam anar a dormir prest. La nit se'ns va fer curta, ja que a les 07:30 h. ens vàrem despertar. Després de berenar vam anar a l'estació del tren cremallera,

Els altres dies seguïrem com el primer i tot va anar sobre rodes. Les caigudes eren cada dia més poc nombroses i la pràctica anava millorant. Un poc més i anem als Jocs Olímpics!

El dimecres va ser un dia molt trist perquè vam haver de despedir-nos dels monitors, unes nines fins i tot ploraren. El darrer dia d'esquí vàrem tenir el dia lliure i baixàrem amb els professors la pista blava. Al final, vàrem aconseguir l'e-mail d'en Xevi, així que totes les nines ens en vam anar tranquil·les. A la nit, va arribar el moment que tots esperàvem: la guerra dels sexes, ¡Furor, Furor! Vam fer 2 grups, un de nines i un de nins. En Xisco era l'àrbitre i el joc consistia a guanyar diferents proves com els cambres, els "gallifantes", els acudits, la declaració d'amor, etc.

Estàvem empatats i en Xisco va decidir que tot se jugaria en un 4 en ratlla. Els nins van guanyar, però estem convençudes que si no hagués estat pels favoritismes de l'àrbitre, les nines haurien guanyat. En acabar el joc, vam cantar sa cançó del "pozo" i vam anar a dormir. Divendres fou una alegria per a nosaltres i un mal somni per als professors; l'autobús de tornada arribà tard perquè la carretera estava tallada i no podia passar. Així que vàrem esperar en un descampat menjant entrepans que ens vinguessin a cercar. Vam arribar a l'aeroport amb més d'1 hora de retard i... perdérem l'avió. Però els nostres problemes no acabaren aquí perquè vàrem fer 3 grups, que partien en avions i hores diferents. Al final, vam arribar a Felanitx amb 2 hores de retard, però tornàrem sencers (exceptuant els cops de caigudes), amb molts amics nous i amb un record meravel·lós!!!

Ai!! Que arribi aviat l'any que ve i que puguem tornar a la neu!!

Inés & Sara Obrador Lafargue

El joc informàtic

Pedro era un gran home i a més famós per la creació de jocs informàtics que ell feia. S'havia guanyant la fama al seu país, però la fama s'estengué a tot el planeta.

Un dia va rebre una carta del director del *PC City* oferint-li feina i clicant-lo per a una entrevista. En Pedro es pensava una cosa sobre *PC City* però va esser una altra. *PC City* el va obligar a fer feina a la seva empresa, això sí, amb un sou d'or i una sala per inventar jocs fantàstics. Quan feia un any que hi feia feina en Pedro no podia pus; era un serf de l'amo de l'empresa.

Aquella empresa ja no venia ordinadors, solament jocs. Ara es deia *Games City Plus*, però un dia en Pedro va crear un escàner que es feia servir per passar jocs a la gent a través d'un altre joc i un dia s'hi va ficar mirant-lo fixament. Va tornar al seu poble estimat i no se'n sabia res d'ell.

Games City Plus va fer fallida i els caps de l'empresa van ser detinguts quan la veritat sortí a la llum.

Lluís Nicolau. 2n ESO B

En Joan el poeta

Això era i no era, bon viatge tengui la cadenera, un jove que li deien Joan. En Joan vivia a Portocolom i tenia una vida d'allò més feliç: tenia un vespino, anava a pescar amb el seu botet els dissabtes se n'anava de festa i tenia una al·lota que tot lo dia festejava. En Joan, però, tenia una gran habilitat: escrivia poemes.

Tot el que veia que li agradés ho posava a un poema. Escrivia poemes per a la gent i la gent l'estimava molt.

Un dia, però, mentre passejava li va caure de la butxaca un paper amb un poema escrit, que va anar a parar a les mans d'un professor d'institut molt famós de Palma, que casualment passava per allà.

Quan llegí allò quedà fascinat i de seguida planejà un gran futur per a aquell jove: el faria famós i es folrarien.

El cridà i el va convèncer: anaren a Palma, li compraren roba de marca, li feren escriure poemes de la gent i li donaven tot el que volia. Malgrat tot, ell no era feliç, trobava a faltar aquell poble petit, aquella gent coneguda, aquell vespino, aquells amics...

Un dia li feren escriure un poema per al rei, hi anà, se'l mirà i se li acudí una idea: si en comptes d'escriure el que volia sentir el rei escrivia el que ell pensava, el deixarien anar.

Va escriure un poema tan ple d'indirectes cap al rei que feia por. Quan l'hi mostrà, el rei quedà tan astorat que el féu fora del palau i ell, tot feliç, va tornar al port.

Carles Josep Media Estelrich. 2n ESO B

BULÍMIA

Els alumnes de tercer d'ESO que estudiam l'optativa d'Imatge i Expressió hem realitzat el curtmetratge *CONFIANS EL TEU SECRET*, que tracta el problema de la bulímia. Aquesta malaltia la pateixen sobretot els adolescents dels països desenvolupats que es mostren molt influenciats per les modes.

Aquest curtmetratge l'hem fet per conscienciar la gent d'aquest problema que de vegades pot ser molt greu i pot arribar a causar la mort.

Ens ha costat molt, hem hagut de fer-hi molta feina. Al principi estàvem un poc perduts, no sabíem quina història inventar, però na Miquela Orfí ens va ajudar a trobar una sortida: vàrem començar a redactar una història d'allò més normal i llavors ella mateixa va anar agafant forma. Al final ens ha servit per fer el treball. Alguns dels moments més poc cooperatius varen esser la feina d'escollir els personatges, fer-los un guió, repartir-nos els papers, fer un *storyboard* i començar a gravar el curt. Tot això ha durat un mes, és a dir, vuit o nou hores de classe.

Després de tot això l'hem hagut de muntar tot en un temps rècord. Vàrem comprovar com havia quedat el muntatge i quan el vàrem tenir acabat l'enviàrem a Barcelona i a Porreres.

Tots vàrem fer qualche cosa; ens vàrem esforçar moltíssim i finalment consideram que ens ha quedat un bon treball. N'Elena va ser el personatge principal, na Mª Antònia va ser la seva millor amiga, i els altres hi vàrem col·laborar d'extres.

A més de tot això, aprenguérem a fer d'actors, actrius, dirigir, gravar, muntar un vídeo, afegir-hi música, etc. Però el més important va ser que vàrem gaudir fent-ho.

Ens ha agradat fer aquest curtmetratge perquè hem vist quins problemes pot arribar a dur la bulímia. Tot i el tema seriós, també hem rigut molt i tots junts, aprenent a interpretar davant la càmera i aprenent a "viure amb la malaltia" durant el temps que l'hem treballada.

Els alumnes d'Imatge i Expressió som: Miquela Cañas, Mª Antònia Llinàs, Valeria Peña, Fabiola Peña, Mohamed Hinda, Wassim Abdelloui, Francina Ciria, Verónica Madrid, Elena Galeano i Samuel Manzano, tots de 3r d'ESO.

Hi ha molts de tipus d'amors: amor als diners, amor al treball, amor a Deu, amor a la família, amor als amics... Crec que les persones tenim la necessitat d'enamorar-nos, potser per no sentir-nos sols; d'estimar algú i que ell ens estimi a nosaltres; així i tot crec que estimar és distint a enamorar-se, podem estimar molt un amic i no estar pas enamorat d'ell, en canvi si t'enamores d'algú també l'estimes; sovint les relacions d'amistat són més complicades que les amoroses.

Quan ens enamoram d'algú cercam una persona que ens respecti, que ens compregui i escolti per poder confiar en ella, algú amb qui compartir, però sense que res

Enamoro

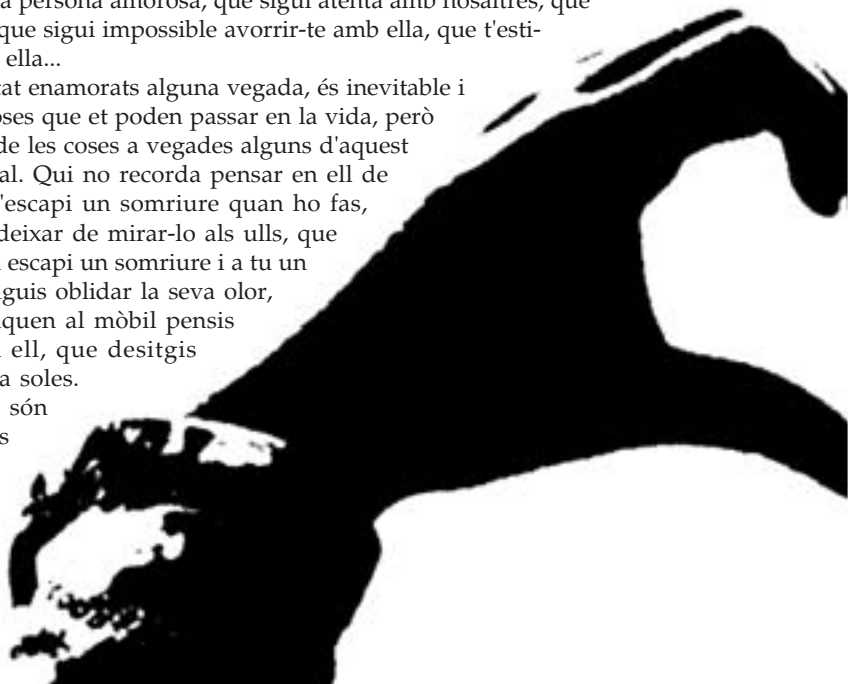
d'això acabi sent una obsessió, per molt que creguem en aquesta persona sempre hem de valorar les nostres opinions, no es pot deixar tot per un insòlit amor, s'ha d'estar segur, ja que pot ser una de les millors experiències de la vida.

Pens que perquè ens puguem enamorar abans haurà d'existir una atracció que ens faci fixar-nos en aquesta persona. Quasi sempre aquesta atracció és física, ja que el físic és la primera impressió que rebem d'una persona, però aquesta atracció física no és suficient. La segona impressió la rebem en el moment que xerram amb ell; aquesta impressió és possiblement la més important ja que d'ella dependrà si la persona ens cau bé o no, si un bon físic no va acompanyat d'un bon interior la cosa no pot funcionar.

Però què és exactament el que esperam quan ens enamoram? Pens que en això tot-hom es posaria d'acord: en el primer lloc estaria ser correspost. Després potser que cerquem una persona amorosa, que sigui atenta amb nosaltres, que sigui divertida, que sigui impossible avorrir-te amb ella, que t'estimi tant com tu a ella...

Tots hem estat enamorats alguna vegada, és inevitable i de les millors coses que et poden passar en la vida, però com la majoria de les coses a vegades alguns d'aquest amors té un final. Qui no recorda pensar en ell de sobte i que se t'escapi un somriure quan ho fas, que no puguis deixar de mirar-lo als ulls, que quan et veu se li escapi un somriure i a tu un altre, que no puguis oblidar la seva olor, que quan et truquen al mòbil pensis directament en ell, que desitgis besar-lo i estar a soles.

Aquests i altres són els símptomes de l'enamorament.

El primer pic que em vaig enamorar va ser a tres anys, fins i tot em vaig casar amb l'afortunat el mateix dia que el vaig conèixer! Ara som els millors amics del món i si ens miram les fotos que va fer ma mare d'aquell dia no ens aturam de riure.

Jo crec que l'amor pot variar i passar de "papallones a la panxa" a una amistat de amics. Però el que importa per a mi, principalment, és que la persona em respecti, això és el més important. No puc suportar aquells "matxotes" que encara sembla que viuen al s. XV en el qual la dona no servia per a res i no tenia drets. Efectivament, la majoria de "matxotes" no són tan exagerats, però si només s'acosten encara que sigui un poc a

aquelles idees ja no importa que pensin que hi pot haver alguna cosa més que una amistat. I fins i tot això em costa, d'acceptar...

r a r - s e

A més ha de de ser amorós i m'ha d'entendre. El físic també

es important, no ens enganem. El problema que jo tenc és que som molt triada. No obstant això, ja hi ha hagut un parell de casos d'enamorament en la meua vida, d'aquells que pensava que nosaltres dos érem el centre de l'univers. Aleshores jo era la persona més feliç del món... És el millor que et pot passar a la vida, et sents lliure i sense límits.

El més curiós d'això d'enamorar-se és que n'hi ha distintes modalitats i totes sempre passen quan menys t'ho esperes. I és que tu ara no pots sortir un vespre i dir: " avui m'enamoraré". No! Això passa quan ha de passar i ja està. Ets pots enamorar a primera vista; sents per dintre un " pataxam xumbum baxatui"! I ja estàs perdut: només penses en aquella persona! Llavors pots enamorar-te a poc a poc: primer: el trobes simpàtic, però no et podries imaginar estar amb ell o alguna cosa semblant. Però, mira per on, comences a poc a poc a veure'l més sovint, i al final te n'adones que ja és tard: t'has enamorat.

Però no tot és tan bo de fer. N'hi ha que són amics des de fa molt de temps i després també, un bon dia, te n'adones que hi ha sentiments. Llavors, el que probablement passa és que tu t'enamores d'ell com a una boja però ell no de tu, fins i tot pot deixar d'esser amic teu.

Aquesta és la pitjor forma d'enamorament! I Et costa molt superar-la.

I què cal dir quan una s'enamora irracionalment tot d'una que et presenten aquella meravella i ell passa completament de tu? Està clar que ell s'ho perd...

Antonia Zoë Strunk . 4t. B ESO

ESTUDIAR BÉ ÉS UN APRENTATGE

LA IMPORTÀNCIA DE LES TÈCNIQUES D'ESTUDI

Molts pares i alumnes es qüestionen la utilitat de l'estudi perquè els resultats que aconsegueixen no corresponen a l'esforç i al temps invertit. Els aprenentatges només s'assoleixen quan els continguts, la informació i, en general l'aprenentatge s'assimilen i es fan propis. Això és possible si l'estudi es converteix en una tasca personal i s'utilitzen unes tècniques adequades.

Al igual que altre tipus de treball, la tasca d'estudiar, quan millor organitzada estigui, menys esforç exigeix i major rendiment s'obté. Estudiar requereix, per tant, unes tècniques i uns hàbits que s'han d'aprendre.

Per aquest motiu, des de l'equip de suport suggerim una sèrie de pautes perquè l'estudi sigui més profitós per a tots els alumnes

SUGGERIMENTS

Crea un ambient adequat: és necessari que cada nin/a tengui un lloc d'estudi i que sempre sigui el mateix, un ambient familiar que doni suport a l'esforç i que animi tant en els fracassos com en els èxits.

Planifica't l'estudi: cada persona ha de trobar el seu mètode personal d'estudi, i per a fer-ho, ha de comptar amb una bona planificació, així s'aprèn millor i amb menys temps. S'ha de determinar un temps per l'estudi i reservar moments per als amics i altres activitats, i s'ha de distribuir el temps segons la dificultat o importància de la tasca. Aquestes són idees claus que cal tenir en compte per a la planificació diària.

Per aquests motius és important tenir un bon pla de treball que implica:

- Examinar les tasques a fer (treballs, deures, estudis, etc.)
- Seleccionar la informació i material necessari.
- Fer un càlcul aproximat del temps que es pot necessitar per fer cada cosa.
- A ser possible, no estudiar les matèries que puguin interferir-se, per exemple: dos idiomes seguits.
- Tenir decidit i escrit un horari de treball amb allò que pertoca fer cada dia, sempre amb una previsió de les dates dels exàmens.

A més, un bon pla d'estudi ha de ser realista (ajustat a la persona i al temps disponible), flexible i revisable (s'ha de poder modificar) i senzill (ens ha d'ajudar a estudiar amb claredat).

Utilitza un mètode d'estudi: les passes a seguir per estudiar de manera eficaç i aprendre són les següents:

LLEGIR:

quasi tot el que s'aprèn és mitjançant la lectura. Cal fer una lectura atenta, formulant-se preguntes i cercant en el diccionari el vocabulari que no es coneix; a més, quan es llegeix, s'ha d'anar separant "el gra de la palla", és a dir, les idees principals de les secundàries. En cada paràgraf sol haver una idea principal, que resumeix el que se'ns vol transmetre. Si s'aconsegueix saber la idea principal es trobarà sentit al text.

SUBRATLLAR:

facilita la comprensió, ens ajuda a sintetitzar molt bé i sobretot, fa que l'estudi sigui actiu.

FER ESQUEMES:

ens ofereixen una visió ràpida i global del tema d'una forma clara, idees organitzades, té la suficient informació si està ben fet i ajuda a comprendre, assimilar i repassar el contingut d'un text.

MEMORITZAR:

és necessari assimilar i comprendre bé la informació, ja que es recorda millor allò que s'entén, que està seleccionat i organitzat, allò que es relaciona amb altres aprenentatges. La pràctica, memorització i repàs es pot fer relacionant de nou tots els continguts, i fer tant en escrit com explicant-ho en veu alta, amb una estructura coherent i que pugui ser significativa.

Utilitza regles mnemotècniques: aquests són trucs per a recordar. Es basen que recordam millor allò que ens és conegut o allò que nosaltres mateixos hem creat. Per a inventar els teus propis trucs es pot utilitzar:

- Joga amb el llenguatge! Les síl·labes o lletres inicials formant paraules o frases.
- Cerca la relació entre les paraules i determinats llocs.
- Exagera determinats trets com si es tractés d'una caricatura.
- Capta allò que resulti més novedós.
- Dóna moviment a les imatges pensades com si fossin una historieta.

Mentre s'estudia, cal tenir en compte alguns hàbits que són beneficiosos per a l'estudi: menjar de forma equilibrada, dormir les hores necessàries, inclouent-hi el dia abans de l'examen i per últim, fer exercici físic, ja que redueix l'ansietat i augmenta l'estat d'ànim.

Per acabar, és important saber que s'ha d'anar repassant les coses treballades i no s'han de deixar per al darrer moment, a més, si a classe es posa

especial atenció durant l'explicació, s'escolta i es pensa sobre el que es diu, l'estudi és després molt més fàcil. Durant l'estudi és important trobar sentit, interès i utilitat al que s'estudia. Ara, només ens queda desitjar ànims a tots els estudiants que s'esforcen dia a dia i proposar-vos posar en pràctica alguns d'aquests consells que segur que us aniran molt bé.

Departament d' Atenció a la Diversitat.

Som un dimoni!

La meva afecció res no té a veure amb la meva activitat docent, pertany a un món ple de foc, fum, espires i bèsties endimoniades que surten de l'infern per fer passar una bona estona al públic assistent. SÓM DIMONI; un dimoni a lloure, que encalça figures de foc que semblen sortides de l'infern totes carregades de foc, fum i espires, i que aprofita qualsevol ocasió per gaudir de l'espectacle de dimonis, diables i bèsties de foc que fan ús de pirotècnia. Un dimoni caparrut que s'aferra a mantenir les tradicions i s'empenya en pertànyer a una cultura popular que no vol deixar perdre l'ocasió de fer bulla i truí.

M'agrada ser dimoni i seguir tot el ritual previ a una actuació, quan es prepara tot el material necessari perquè l'actuació surti tal i com està prevista i on deix de ser jo mateixa i pas a ser un membre més de la colla; quan deix les meves robes de carrer i vestesc robes esperellingades que cada vegada pens renovar (i que sempre deix per a més endavant); quan tap el meu rostre amb la màscara que em vaig fer amb tota la cura del món i que, un cop posada, em recorda que deix de ser jo mateixa i represent un rol assignat com a personatge endimoniat; quan em penj els picarols que faig sonar constantment i que acompanyaran el so dels timbals

mentre duri l'actuació. Nervis, tots a punt i llests esperant el so del corn que donarà l'inici de l'espectacle de foc i farà sortir del seu cau un grapat de bèsties endimoniades assedegades de pirotècnia i espectacle que farem tot el possible per aconseguir que els espectadors passin una estona distreta i sobretot segura.

I en acabar l'espectacle, poder respirar la flaire de pólvora cremada que queda com a penyora després de l'efímera actuació, i quan els engendres de l'infern retornem al nostre cau, treure'm la màscara de dimoni i tornar a convertir-me en persona corrent (o no tant).

Maria Antònia Vaquer
Mestra de Secundària

AMB UNA FLOR A LA SOLAPA

Detestava els dilluns al matí. A primera hora, la son sempre s'aferrava a les parpelles i una boirina densa senyorejaven la consciència. I per acabar de reblar el clau, el trànsit entre l'ensopiment i la vigília s'estroncava definitivament amb l'aparició de la professora: *"dos trens separats per 275 kms. surten en sentit oposat. Sabem que el tren que surt de l'estació A té una velocitat mitjana de 50 kms/hora i surt una hora abans que el tren de l'estació B, que té una velocitat de 100 kms/hora. La*

pregunta és: a quina distància de A es trobaran els dos trens i quant temps invertiran fins a trobar-se?"

Mai no havia sabut resoldre aquest problema. No li trobava sentit. A molt estirar, en sabia fer les ratlles de l'esbós sobre el paper en blanc i prou. Després, quan era l'hora del plantejament matemàtic, el pensament divagava enllà de la finestra o fantasiejava amb l'escot vertiginós i sospitosament descuidat de la delegada, que s'asseia dues taules a l'esquerra.

- Bitllet, si us plau...

- (...)

Les paraules del revisor el fan tornar, sobtadament, de l'estat d'embadalliment i badoqueria en què es troba. Li ensenya el tiquet, després de remenar la cartera.

GERARD
GELLIVIN

L'autor d'aquest escrit no és pas illenc, mal que li pesi. Però tampoc és congolès (amb els respectes que mereix el país): és de la llunyana Catalunya, país estrany que sovint vol i dol. El seu nom té la importància d'un gra de sorra al desert i tampoc paga la pena de ser considerat. L'anomenarem "Gellivin", que potser tingui algun significat en l'idioma vernacle de la zona. Atès l'escrit, podríem considerar la possibilitat que treballés a la RENFE, però la vida el dugué pels tortuosos camins de l'ensenyament, on encara es guanya les garrofes. D'ençà que va acabar la carrera de filologia bàsicament no ha fet res més que somniar, ofici de pobres. Ah... i té la qualitat de ser més i més jove cada any que passa. Ara ja en són 42. Idè ! un nin... !

- Gràcies, senyor.

Mentre guarda de nou el bitllet, pensa que no és pas casual que hagi rememorat ara, precisament, aquell problema dels dos trens en moviment. Al capdavant avui té la primera cita furtiva amb la Irene, una dona casada, com ell, que va conèixer ja fa un any per Internet.

El paisatge ple d'oliveres que recull amb la mirada, l'avisava que molt aviat arribarà a l'estació de destí que va acordar amb ella ja fa uns dies: “ el millor i més discret és que ens trobem a mig camí”, van decidir.

I com que, lògicament, tampoc recorda les dades concretes del problema

dels trens a l'escola, ha volgut completar mentalment les distàncies i velocitats que considera oportunes per al cas que l'ocupa avui.

Per això, i com que sap que el seu tren ha sortit una hora abans que el d'ella, quan fa dues hores i mitja que viatja (i aproximadament 125 kms), sap que ha arribat al seu destí: una estació pactada amb anterioritat.

No recorda haver entès mai el problema dels trens, a l'escola. No li trobava sentit. Però el devia resoldre, perquè l'assignatura la va aprovar amb bona nota. I de la mateixa manera que, pels set sous que sigui, va sortir-se'n prou bé quan tenia 15 anys, avui, gairebé 30 anys després, espera sortir-se'n tant o mes bé amb la nova etapa vital que està a punt d'encetar.

Quan baixa a l'andana amb una flor a la solapa com a distintiu, encara li balla pel cap el problema de cinemàtica de l'escola. Aviat, però, els seus ulls toparan amb una mirada nerviosa i tímida enmig dels transeünts anònims que vénen i van.

I amb una flor a la solapa al trauc de l'abric, ella finalment li donarà sentit al problema i, potser, també a la vida.

Excursió d'alumnes del Col·legi Sant Alfons a Cala Agulla.

Dos de juny de 1977

- Mateu Barceló
- Antoni Monserrat
- Pare Duran
- Manolo Ortiz
- Alejandro Seminario

Beneïdes de Sant Antoni.

Carrossa amb nines del Col·legi Santíssima Trinitat de Felanitx.

Any 1964

- Gabriela Blanco
- Mª Antònia Sansó
- Mª Antònia Obrador

Felicítació nadalenca d'una alumna del Col·legi de les monges de la Providència.

Any 1938.

Es curiós que la il·lustració d'una postal nadalenca d'una escola de monges no tenguí relació amb Nadal

*Beneïdes de Sant Antoni.
Carrossa del Col·legi Sant Alfons
amb D. Macià Barceló "Tibús"
tocant la guitarra.*

Any 1971

*Microscopi molt senzill format
per un tub metàl·lic amb dues
lens, ocular i objectiu, il·lumi-
nat per un mirall.*

Col·legi Sant Alfons.

Anys 30

*Tambor de la banda de
cornetes i tambors de l'es-
cola de les monges de la
Caritat.*

Any 1948

Cicle d'actes 15 anys de Cooperativa

Dijous, 28 de gener. 21:00 h.

Presentació de l'opuscle *Història recent de Felanitx*, de Mn. Pere Xamena. Sala d'actes del col·legi Sant Alfons.

Dimecres, 24 de febrer. 18:00h.

Un Cafè per la llengua. Assistirà el president de l'OCB, Sr. Jaume Mateu i Martí. Edifici Es Lledoner.

Divendres, 19 de març. 20:00h.

Inauguració de l'exposició *L'escola de la memòria*, amb la col·laboració del Museu de l'Educació de la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears. Casa de Cultura. (Felanitx). Oberta fins dia 5 d'abril.

Dimecres, 24 de març. 21:30h.

Conferència. *Els mestres i les mestres de l'any 30 fins al 42 del terme de Felanitx*, a cura de Jaume Serra Barceló, Joan Carbonell Matas i Antoni Aulí Ginard. Casa de Cultura. (Felanitx)

Divendres, 23 d'abril. 21:30h.

Conferència. *La nova cançó i les relacions amb Felanitx*, a cura de Bartomeu Mestre. Sala d'actes edifici Es Lledoner.

Divendres, 21 de maig. 21:30h.

Recital de poesia. *Homenatge al poeta Joan Salvat-Papasseit*, a cura dels alumnes de Secundària de Sant Alfons. Auditori de Felanitx.

Dijous, dia 3 de juny. 21:30h.

Concert de la coral *Units com brins*. Edifici Es Lledoner.

Divendres, dia 11 de juny. 17:00 h.

Festival Infantil i jornada de portes obertes. Actuacions de pallassos, castells inflables, música, etc. per als alumnes d'infantil i primer cicle de primària. Pati de l'edifici Es Lledoner.

Divendres, dia 2 de juliol. 22:00h.

Sopar cloenda. Pati de l'edifici Es Lledoner.

